

[Udenrigsministeren.]

vægt paa de Forhandlinger, som de ønsker iværksat med Repræsentanter for Sverige og Norge, disse to bestemte Lande mellem vore Naboer. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller førte oprindeligt denne Tanke frem. Ved denne Forhandling har det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen meldt sig og sagt: Nej, det er slet ikke det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, der har fundet paa det, det er rigtignok mig, jeg begyndte at skrive om det nogle Maaneder før. Og efter at det ærede Medlem har sagt dette, har en tredie Ophavsmand til Ideen meldt sig, nemlig det ærede Medlem Hr. Holstein, og han siger: Jeg har virkelig ogsaa fundet paa det; det gjorde jeg for 9 Aar siden og førte det med stor Styrke frem under Diskussionen her i 1920. Og det har det ærede Medlem Ret i, han gjorde det med saa megen Styrke, at jeg ganske godt kan huske det, men derimod lader det til, at hverken det ærede Medlem Hr. Christmas Møller eller det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen har haft det helt klart i deres Erindring. De har opfattet deres Tale herom som et nyt Led i disse Forhandlinger. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen ikke bliver en lille Smule betænkelig ved selve Tanken om disse Forhandlinger, naar han saaledes stilles Ansigt til Ansigt med Ophavsmanden til denne Tanke — det ærede Medlem og den ærede Talsmand for denne Idé fra 1920 plejer jo ikke at se paa hinanden med den allermest udprægede Tillid, hverken naar det drejer sig om militære Spørgsmaal, eller naar det gælder andre Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde imidlertid til mig, at jeg havde afvist Tanken om saadanne Forhandlinger „let og overlegent“. Ja, jeg ved ikke, hvilken Berettigelse det ærede Medlem vil søge derfor i de Udtalelser, jeg har fremsat. Jeg har meget indgaaende angivet de store Omraader, hvor et Samarbejde finder Sted, hvor jeg anser et Samarbejde for ønskeligt. Jeg har tilføjet, at jeg ønskede det paa adskillige Omraader videre udviklet og underbygget, men jeg har advaret imod at lade dette Samarbejde og disse Forhandlinger komme til at strække sig ind paa de militærpolitiske Forhandlingers Omraade, og jeg har angivet — ikke „let og overlegent“, men under Hensyntagen til hele den Stilling, hvori de paagældende tre Lande og ikke mindst Danmark staar — Grundene til, at jeg anser saadanne Forhandlinger for uhensigtsmæs-

sige, baade Vanskeligheden ved, at de overhovedet kunde føre til noget Udbytte, Hensynet til den Opfattelse, det vilde skabe i andre Stater, og den Fare for det nu foregaaende nordiske Samarbejde, der vilde ligge i disse Forhandlinger. Efter at jeg har sagt dette, har man jo fra de Herrers Side lidt nærmere angivet, hvad det egentlig er, man tænker paa eller rettere sagt, hvad man ikke tænker paa ved disse Forhandlinger. Naar man hører det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen, bliver der fra de ønskede Forhandlinger udelukket det, man kalder Militæralliance, Konventioner, Entente paa det militære Omraade, Tilrettelæggelse af Forsvarspolitik. Det glæder mig, at man skærer dette bort, men jeg maa indrømme, at saa ser jeg ikke, hvad der bliver tilbage af Muligheder for militærpolitiske Forhandlinger udover de Forhandlinger om Folkeforbundspagt og international Samvirken, som allerede finder Sted.

Men det er den ene Side af det. Den anden Side er denne, at hvis man først glider ind i saadanne Forhandlinger, hvorledes vil ærede Medlemmer saa overfor Offentligheden her og udenfor vore Grænser kunne fastholde denne Grænse og fastholde Troen paa, at denne Grænse bliver overholdt? Har de to ærede Medlemmer ikke allerede med en vis Bekymring set, hvad der er blevet ud af den Diskussion, de foreløbig har sat i Gang? Det, som foreløbig er saa afgrænset fra de Herrers Side, det vokser for det ærede Medlem Hr. Holstein op til Tanker om Alliancer, fælles Forsvar. Og i en Række Artikler rundt om i den konservative Presse faar det ganske samme Baggrund, mest naturligvis i Artikler fra ivrige Officerer.

Har de to ærede Medlemmer ikke med en vis Bekymring set, hvad danske Officerer efterhaanden gør ud af den Idé, de her har kastet ud til frugtbar Vækst i de Menneskers Bevidsthed? Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen nævnte i Gaar nogle af de Feberfantasier, som danske Officerer er kommet ind paa paa dette Omraade allerede nu. Jeg for min Del anser ikke dette for uforstaaeligt, og jeg retter ikke nogen Bebrejdelse mod de paagældende derfor — stillet som de er med Haabløsheden over dansk Militærvæsen, forstaaer jeg, at de rent personlig instinktmæssigt føres ind paa noget saadant. Men naar dette optages i store konservative Blade, spredes vidt ud over Danmarks Grænser, kan ærede Medlemmer saa ikke forstaa, hvorledes dette maa og vil blive opfattet rundt om i